

GÖKÇE BİLGİN • 05.45 İstanbul

GÖKÇE BILGIN 1984 yılında doğdu. 2021 yılında yayımlanan *Porselen Bir Mevzu* romanıyla Vedat Türkali İlk Roman Ödülü'nü kazandı, ikinci romanı *05.45 İstanbul*, yine İletişim Yayınları tarafından 2024'te yayımlandı. İstanbul'da yaşıyor.

İletişim Yayınları 3459 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 619

ISBN-13: 978-975-05-3696-0

© 2024 İletişim Yayıncılık A.Ş. / I. BASIM

1. Baskı 2024, İstanbul

EDITÖR Emre Bayın, Berkay Üzüm

KAPAK ve İÇ İLLÜSTRASYONLAR Seda Mit

KAPAK FOTOĞRAFI Berkay Üzüm

UYGULAMA Hüsni Abbas

DÜZELTİ Erdi Galata

BASKI Ayhan Matbaası · SERTİFİKA NO. 44871

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No: 6/31 Bağcılar 34218 İstanbul

Tel: 212.445 32 38 • Faks: 212.445 05 63

CILT Güven Mücellit · SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, Devekaldırımı Caddesi, Gelincik Sokak,

Güven İş Merkezi, No: 6, Bağcılar, İstanbul, Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

GÖKÇE BİLGİN
05.45
İstanbul

*Bu kitap İstanbul'a ve
evi terk edenlere adandı.*

Kim kendini iyi tanıyorsa onu da tanıyordur,
bütün insanlığın son sınırı o değilse hiç kimsedir.

– STEFAN ZWEIG

İÇİNDEKİLER

İlk mevsim, bahar	11
Gerçek insanların yedeği	23
Deniz mi İstanbul'a komşu yoksa İstanbul mu denize komşu	41
Karganın karası, gözlerinin alası, bir de yürek yabancılığı yok mu	51
Hepsinden tehlikeli	69
Seven bir kalp hızla atmaya başlar	77
Gürültülü şehirlerde yaşayanlara suskunluk yakışmaz	83
Sana karşı hep açık olacağım	87
Yazmak çok zaman alıyor	91
Her şeyin bir kuralı varmış	101
Bir de inkâr var	109

İncirin doğası böyle şeyler için daha uygun.....	117
Rüyanın sahibi kimse, her zaman suçlu odur.....	121
Rüyamda kaybolmaktan, uyanınca da bulunmaktan korkuyorum.....	127
Aşk önce hayallerini değiştiriyor insanın.....	137
Rüyalar önceyi kapsar, sonraya bağlanırlar.....	149
Acı, Nevin'in içindeki kurulu düzeni bozar.....	153
Tekrar geleceğim.....	155

İlk mevsim, bahar

Kolumdaki saate baktım. 05.45. Duvardaki saate baktım. 05.45. Masanın üzerinde duran saate baktım. 05.45. Pencereden kafamı uzattım, sokağa baktım. Meydandaki saati görecekmışim gibi sokağın içine doğru uzattıkça uzattım kafamı. Dışarısı nemli ve sessizdi. Aynıdır, dedim. Şimdi tüm saatler aynı zamanı gösterdiğine göre başlayabilirsin artık, dedim. Her yerde tam bu saatte günün aydınlandığını kabul edersen söylediklerimi daha kolay anlarsın. Tek eksikimiz başlama düdüğüydü. Onun için de Şişe'nin ansızın ortaya çıkması iyi olacaktı. Şişe ortaya çıkmasa başlama düdüğü çalmadan yarışa başladığım için daha yarışmadan elenecektim. Aslında artık evde değildim. Çoktan dışarı çıkmış deniz kenarında yürüyordum. Şişe'yi orada buldum. Sahildeki çerçöp arasındaydı. Plastik şişeler, poşetler, sandalyeler, metal levhalar, balıkçı ağları ve bir sürü cam şişe vardı. Aralarından onu çekip almam birkaç dakika sürdü. Dikkatimi çekmesi ve onu çekip almamı çok iyi hatırlıyorum; üç dakika, toplam üç dakika sürmüştü. Etrafındaki kılıfa rağmen görür görmez özel bir şişe olduğunu anlamıştım.

Şişe'nin etrafını saran kılıf, renk ve doku itibarıyla onun zaten bu zamana ait olmadığını gösteriyordu. Etrafı eski zamanlarda kullanılan kumaşlarla sarılmıştı. Ancak değerli şeyler böyle sıkıca sarmalanır, dedim. İçinde mutlaka önemli bir şey olmalı. Bir an önce kılıfı söküp içinden çıkacak cinden dileğimi dilemek için acele ettim. Şişeden çıkan cin hikâyesini bilirsin. Dileğini sorar ve sen de sadece bir dilek hakkın olduğu için biraz düşünmek istersin. En çok neye ihtiyacın olduğu bilgisi, senin için bile muammadır çünkü. Her gün “en çok ne” istediğimizi düşünmeyiz. Hatta bize bu sorulmamışsa belki de hiçbir zaman “en çok ne” istediğimizi düşünmeyiz. Bazılarına göre de “en çok ne” istediğimiz, sorulduğunda bile yanıtlanamayacak kadar karmaşık bir sorudur. Çünkü onlara göre “tek bir şey” istemek “kalabalık” isteklere sahip insan için imkânsızmış. Öyle bir durumda cin, seçenekler arasında kararsız kalan insana küsermiş. Küsüp gitse iyi, kızdığı için kıyamete sebep olan cinler bile varmış. İnsana kızdığı için her şeyi yakıp yıkacak bir cin beklemiyordum tabii. Ben diğerlerinden farklıyım. Hem yakınlarımdan hem de herkesten, en baştan beri farklıyım. Ne istediğini bilen biriyim. En çok neye ihtiyacım olduğunu biliyordum. İstedğim şey, onu yapmak için gerekli olan inancı bana vermeseydi. Onu diyorum, çünkü henüz ne yapmak istediğimi netleştirmemişim.

Şişe'yi avucumun içine aldım. Etrafındaki kılıfı sökmüş, dokusuna zarar vermemek için dikkatle avucuma oturtmuşum onu. Avucuma sığacak büyüklükteydi. Gerçi zamanla boyutlarını değiştirebildiğini göreceğiz. Neyse. Ondan inanç diledim. Bana bu yolculukta kendimi hep güvende hissetti-recek bir yakınlıkta ol, dedim.

Şişe'nin içindeki dumanlı görüntü önce karardı, sonra apak bir hal aldı. Bu sefer dokunduğum diğer şeylere dokunur gibi dokundum ona. Tıpkı bir fanusun tepsiye dö-

nüşmesi gibi dümdüz bir hal aldı avucumda. Hâlâ avucumun içine sığacak bir büyüklükteydi. Avucumun içinde artık dümdüz bir levha vardı. Levhanın ortasında dönüp duran ışık, bakmasını bilmeyen gözleri kör edecek kadar parlaktı. Bu ışık oyunu beni hiç tedirgin etmedi. Olacakları rüyamda görmüştüm. Yapmak istediğim şeyi yapmadan önce,

1. Kitapla karşılaşacak,
2. Şişe'yi bulacaktım.

O rüyadan sonra her gün deniz kenarına gittim. Kitabı bir sahaftan alalı çok olmuştu. Denizden çıkacağını bildiğim Şişe'yi bekliyordum sadece. Her gün sahile sürüklenen çöpleri karıştırır, her an onunla karşılaşacakmışım gibi heyecanla beklerdim. Bu arada avucumdaki dümdüz levhanın tekrar Şişe formu alması andan daha kısa bir sürede gerçekleşti.

Şişe'nin değişken boyutları hakkında söylenebilecek en mantıklı şey, istenirse küçük bir çantaya sığdırılabilir, rahatlıkla elde taşınabilir ve içine üfleme için de pipet, boru gibi araçlar kullanılmaz.

Şişe, bilgiyi depolamaya yarıyor. Bilginin Şişe içindeki görüntüsü dumana benzer. Rengârenk dumanların buluşup ayrıldığı o âna şey denilebilir? Birleşme. Sevişmeye benzediği için. Kadının kolu adamın kafasının altında kalmış. Kadının yüzündeki yorgun ifadeden anlıyoruz ki dün gecedeki beri bu haldeler.

Şişe, uzuyor, kısalıyor, tekrar eski haline dönüyor. Ona "Şişe" demek anlamı somutlaştırdığı gibi büyümlü atmosferi de gözler önüne seriyor. Bilgiyi depolayan, ihtiyaç anında bilginin tekrar yüzeye çıkmasını sağlayan araç, artık benimdi. Kimsenin eline geçmemeliydi. Bildiklerimi başkaları bilsin istemiyordum. Bu hapishanenin anahtarı sadece bende olmalı, dedim. Bu depolama aleti aynı zamanda bilgiyi boyunduruk altına alıyordu. Bilgiye sahip olanlar dünyaya sa-

hip olacaktı. Bilgi ancak benim gibi özel insanların elinde işe yarayabilirdi.

Şişe bir anlamda içimden geçenlerin dışı savrulması ile üç mevsimin ilkinde meydana geldi. İlk mevsim, bahar. İstanbul'dayım. Etrafta uçuşan kelebeklere bakıp her şeyin yolunda gittiğini düşünmek mümkün. Her zaman, apaçık görünmeyen şeyleri de dahil ederim mevzuya. Mesela, elimdeki Şişe'ye gururla bakarken az daha geç kalıyordum. Kolumdaki beyaz kordonlu saate göre biraz daha oyalanırsam gerçekten yine geç kalacaktım.

Nereye geç kalacaksın? Ve defalarca anlattın şu Şişe hikâyesini, lütfen artık başka şeyler anlat. Bu anlattıklarınla seni buradan çıkarmak mümkün değil.

İşe geç kalacağım, başka nereye olacak? Hiçbir şey hatırlamıyorum. Özür dilerim, seni çok sıkışmış olmalıyım.

Sorun yok Nevin. Neyse ki her anlatımda hikâyeye başka bir şey de ekliyorsun. Bugün de kolundaki beyaz kordonlu saat detayını fark ettim.

Sohbetimizin soru cevap şeklinde geçmemesi daha iyi aslında.

Şişe'yi biraz daha detaylandır, bu haliyle bizi pek ciddiye almazlar.

Kimler?

Yetkililer Nevin.

Bu cihaz da onlar için mi?

Evet, ses kayıt cihazı onlar için. Ama merak etme, söylediklerini aynı zamanda yazılı hale de getiriyorum.

Murat, yetkililer anlattıklarımın niye ilgileniyorlar ki?

Başından geçenler farklı olduğu için.

Ben sadece şey yapmak istedim, şey işte?

Robot.

Evet. Bunu nereden biliyorsun?